

THẦY CÔ VÀ MÁI TRƯỜNG

“Người thầy là một người nông dân gieo tri thức. Nhưng người nông dân ấy không được phép cắt bỏ những lá sâu mà phải chữa lành những chiếc lá sâu đó”

Một cây lớn khởi đầu từ cái mầm nhỏ, cuộc đời mỗi con người không có thầy cô thì không thể trưởng thành. Để bày tỏ tấm lòng với thầy cô và mái trường mến yêu, em Nguyễn Phan Diệu Ly học sinh lớp 12A2 trường THPT Thượng Cát đã thay mặt hơn 1657 bạn học sinh đã gửi những lời tri ân và lời cảm ơn sâu sắc nhất tới các thầy cô giáo nhân kỷ niệm 40 năm ngày Nhà giáo Việt Nam 20/11.

“Dù năm tháng vô tình trôi mãi mãi
Có hay bao mùa lá rơi
Thầy đã đến như muôn ngàn tia nắng
Sáng soi bước em trong cuộc đời”

Em: Nguyễn Phan Diệu Ly lớp 12A2

“Công cha - nghĩa mẹ - ơn thầy”, đạo lý giản dị, quen thuộc nhưng lại vô cùng sâu xa đã trở thành hành trang từ thưở lọt lòng với mỗi người trong chúng con. Ngày đầu tiên cắp sách đến trường thầy cô dang tay chào đón, cho đến tận bây giờ khi đã là học sinh lớp 12 con vẫn còn nhớ như in cái cảm xúc bồi hồi, xao xuyến đó. Con vẫn luôn tự nhủ cùng với công ơn sinh thành dưỡng dục của cha mẹ, con vẫn luôn có thầy cô bên mình:

Mẹ cha công đức sinh thành
Ra trường thầy dạy học hành cho hay

Từ những ngày đầu tiên chấp chững tới trường với những điều đơn giản nhất về cách cư xử với ông, bà, cha mẹ cho phải đạo cháu con, đến những bài học vỡ lòng về tự nhiên, về xã hội, về thế giới quanh mình. Giờ đây chúng con đã có bao nhiêu tri thức, bao nhiêu bài học quý giá để bước từng bước vững chắc trên đường đời. Thầy cô dạy còn chúng con biết khóc, biết cười trước những mảnh đời, biết đứng lên sau mỗi lần vấp ngã. Thầy cô còn dạy chúng con biết quý trọng thời gian, trọng chữ tín, biết giữ lòng trong sạch... để ngẩng cao đầu với bạn bè. Thầy cô là người truyền cảm hứng, nuôi dưỡng nguồn cội ước mơ và tiếp thêm sức mạnh tri thức cho chúng con chạm tay đến những ước mơ.

Trong những hành trình đó, chúng con đã không ít lần khiến cho thầy cô phải phiền lòng, thế nhưng, thầy cô vẫn vậy, bao dung, thứ tha cho tất cả những lỗi lầm đó và mong muốn cho học trò mình trưởng thành hơn. Và từ chính tình yêu thương của thầy cô đã giúp chúng con nhận ra lỗi lầm của mình.

Có ai đó đã nói rằng: “Người thầy là một người nông dân gieo tri thức. Nhưng người nông dân ấy không được phép cắt bỏ những lá sâu mà phải chữa lành những chiếc lá sâu đó”. Thầy cô đã chịu nhiều vất vả, gian nan ngày ngày gieo trồng những hạt mầm tri thức cho thế hệ học sinh ngày sau nhưng chưa bao giờ thầy cô kể. Để rồi bao thế hệ học sinh đi qua, người đưa đò vẫn đứng đó và những hạt bụi phấn nhuộm phai màu tóc. Và ai trong chúng ta. . . có thể đếm hết được những công ơn người thầy?

Mai đây trên vạt nẻo đường đời, thầy cô vẫn luôn là tấm gương sáng cho chúng con noi theo. Chúng con vẫn mãi khắc ghi công ơn thầy cô hôm nay, mai này và mãi mãi về sau. Những kỷ niệm đẹp về thầy cô và mái trường THPT Thượng Cát sẽ hành trang để chúng con mang theo suốt cuộc đời.

Bạn truyền thông